

La indústria musical torna a les xifres de precrisi

El sector va facturar 200 milions d'euros el 2017, sobretot gràcies als seus dos motors: concerts i festivals

Públic al festival Cruïlla ■ EFE

Nova multa milionària de la UE a Google, ara per Android

Recorrerà contra la sanció de 4.340 milions

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 19 de juliol del 2018. Any XLIII. Núm. 14702 - AVUI / Any XL. Núm. 13572 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-10

Trencadissa

FET • Els grups independentistes es tiren els plats pel cap en acusar-se de la falta d'acord sobre la suspensió de Puigdemont

EFFECTES • Roger Torrent va haver de suspendre el ple i la confiança entre Junts per Catalunya i ERC en queda tocada

OPOSAT • JxCat assegura que hi havia un pacte verbal mentre que Esquerra ho nega, i Maragall diu que l'incident no afectarà el govern

El vicepresident Aragonès, d'ERC, i el president Torra, de JxCat, saludant-se ahir a la cambra ■ EFE

El Suprem habilita el mes d'agost per accelerar la causa

L'alt tribunal ja ha rebut les peticions de llibertat dels advocats de tots els presos polítics

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

'Goodbye', Paco

Si no fos perquè ja s'ha fet la pel·lícula, diria que habita entre nosaltres una dona franquista, d'edat avançada, que el novembre del 1975 va patir un ictus i va quedar en coma. I que fa un temps, de manera miraculosa, va despertar-ne. Els metges van advertir els familiars que la dona no podia patir sotracs perquè això tornaria a posar en risc la dèbil recuperació. I va ser així com, en un acte d'amor, els familiars li van fer veure que el règim amb què havia crescut i cregut continuava fort, com sempre. Per estalviar-li en-surts li van posar *Cuéntame* al televisor, en blanc i negre i en sessió contínua. Per si preguntava per l'UHF, li van posar 13TV i tots contents. Però la dona va voler sortir de casa i els fills van pensar que el millor seria anar al Valle de los Caídos. Total, només havien de dissimular sobre la tomba de Franco. La resta, Primo de Rivera, el general Mola i companyia (militar) continuaven allà, com quan la dona va caure

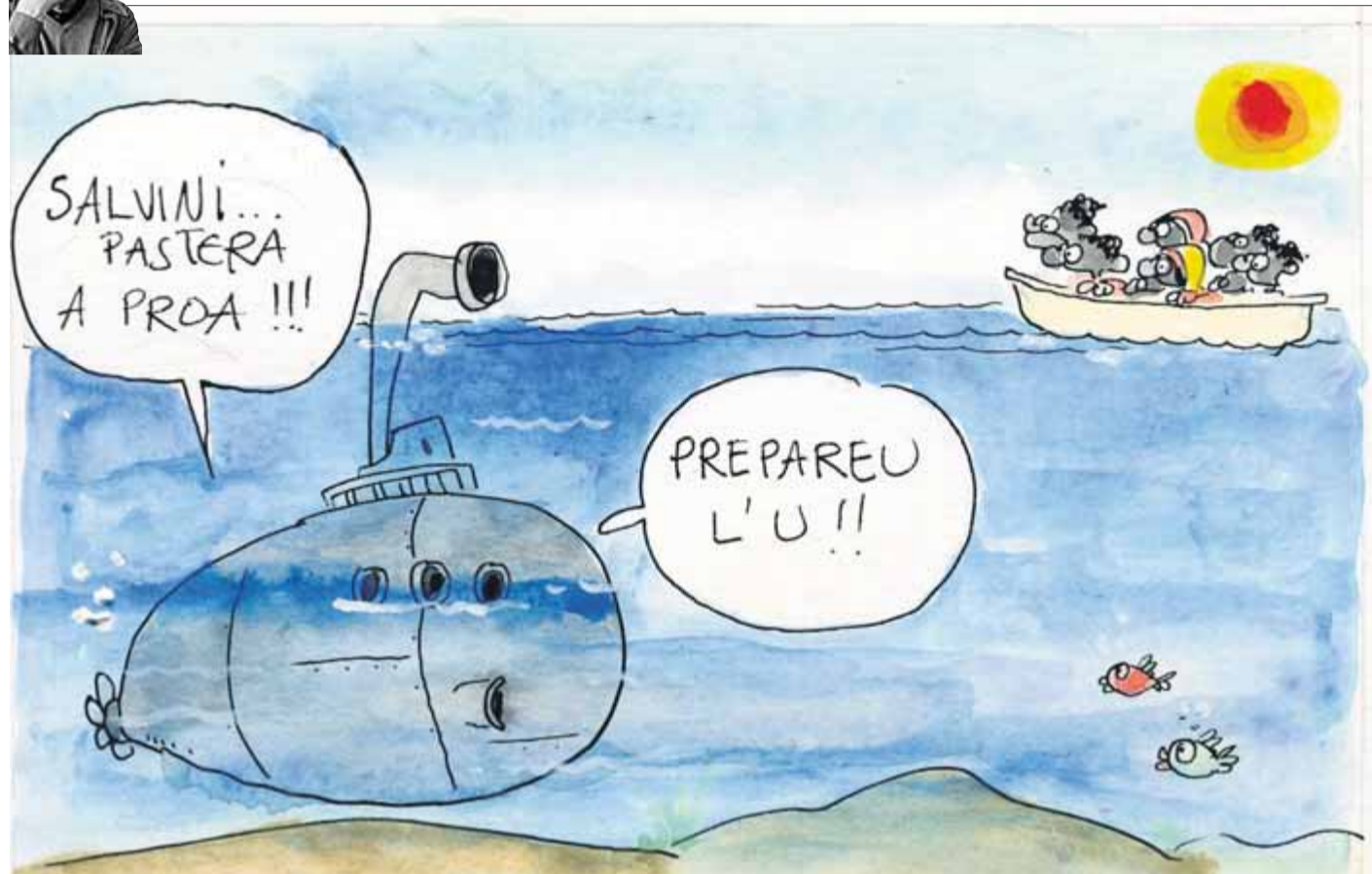
Va comprovar, feliç, com malgrat el pas dels anys la salutació del braç dret alçat i el 'Cara al Sol' continuaven vigents

malalta. La presència d'exaltats amb banderes espanyoles amb l'àliga al mig va ajudar-los a completar l'escaenografia de manera convincent i gratuïta. Va comprovar, feliç, com malgrat el pas dels anys la salutació del braç dret alçat i el *Cara al Sol* continuaven vigents. I és que la realitat del segle XXI ajudava, sense pretendre-ho, els intents de la família per simular-ho tot. El Madrid guanyava copes d'Europa, la selecció espanyola queia al mundial, i a sobre li portaven l'ABC: com que hi llegia que un jutge ordenava presó per a nou líders "separatistas catalanes", a la dona no li grinyolava res, perquè és clar, els delictes de rebel·lió i sedició són una ofensa a la sagrada unitat d'Espanya que cap tribunal podia premiar amb la llibertat. Ara fa poc, la dona va posar la ràdio i per una emissora d'ona mitjana (que encara existeix) el locutor explicava que a Barcelona un policia havia pegat a un fotoperiodista al crit de "Viva Franco" i "Viva España". Es va girar i va tornar a dormir plàcidament perquè tot seguia en ordre. Era 18 de juliol.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Cròniques

Quan ara vaig ser a Rússia –bé, a Rússia: a Sant Petersburg, Moscou i un parell de poblacions menors– vaig ser objecte d'unes incomoditats als controls dels aeroports, als accessos de les ciutats o per prendre un cafè que vaig patir pel contingut de gent que al cap d'uns dies havia de reunir-se en aquell país en condició de jugadors de futbol, aficionats, directius de clubs o periodistes. Ho comentàvem amb un company de viatge: serà un desori, es multiplicaran les queixes, la gent arribarà tard als estadis, s'haurà de recórrer al llenguatge dels signes, les *vedettes* s'impacientaran a la duana... He consultat cada dia les pàgines d'alguns diaris que han informat sobre el mundial de futbol. Potser és que per falta de costum no m'hi sé orientar, però només hi he sabut trobar cròniques dels partits, netes i pelades. Ni un comentari sobre res que passés fora dels estadis. També he seguit la trobada futbolística per la televisió, amb resultats idèntics. Cap queixa? Tot ha funcionat bé? Els incomoditats de què parlava, els errors d'organització, van ser privatis dels

“Tot ha anat com una seda a Rússia durant el mundial de futbol?”

meus dies d'estada a Rússia? Tothom ha dinat a l'hora i sense que els cambrers s'hagin equivocat? Els desplaçaments en taxi: han seguit la ruta més curta i la factura ha estat raonable? Admetem-ho. De vegades en quinze dies se solucionen més problemes que en anys d'insistir-hi. Mirin moltes coses de la política. Molt bé, tot ha anat a Rússia com una seda. Llavors: no hi ha tampoc res a comentar de positiu, a banda del futbol estriecte? Aquella crònica d'ambient, aquell paisatge natural o humà, aquella "anèdota", sigui'm permesa la paraula, aquell fet curiós observat lluny dels vestidors i dels

campes. Com són les ciutats on s'ha celebrat la competició?

Com que soc poc de futbol vostès deuen pensar que censuro els col·legues d'aquesta especialitat esportiva. Passa igual amb el periodisme cultural, que vindria a ser "el meu". Els diaris destaquen periodistes als festivals cinematogràfics que anualment se celebren a Venècia, a Canes o a Berlín. Només parlen de les pel·lícules i, a tot estirar, de la gent que circula per l'estora que dona accés a les sales on es projecten. Hi fa fred, a Berlín? Venècia, no té res de nou a dir-nos? Si el festival se celebrés a Molins de Rei no notaríem la diferència, i dic Molins de Rei perquè se n'hi havia fet un. O la fira del llibre de Frankfurt, o aquella de Guadalajara, a Mèxic... No ens movem dels estands.

Després em trobo els amics periodistes d'aquestes disciplines i m'arriben a detallar la comoditat del matalàs de l'hotel, la conversa amb aquell senyor, efervescent o significativa, aquell dia de pluja... No sé pas per quina mena de pudor no ho publiquen. Anava a dir que els lectors ho agrairien. Ho dic: els lectors ho agrairien.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castellón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Ne-crologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/5zkn98>

A la tres

Carles Sabaté / csabate@elpuntavui.cat

Guanyar temps

Les diferències d'estratègia són evidents en l'independentisme. És lògic repensar per separat com assolir la República, després del desenllaç de l'1-O. El moment excepcional ha dut a fer governs plegats i fins i tot va fer concórrer els partits a les eleccions plegats. Però l'escenari canvia i les prioritats de cadascú, també. A cada pas, es posa en evidència la divisió entre JxCat i ERC, a l'hora d'entomar la pressió judicial, gestionar l'estatus dels diputats suspesos, relacionar-se amb els partits espanyols, i els del 155, negociar amb fiscalia, participar o no en les noves plataformes del sobiranisme... El d'ahir és un episodi més i passatger que no els va importar fer evident ni públic.

"Ens ha costat Déu i ajuda, arribar fins aquí", canten els Manel. ERC i el PDeCat i, sobretot, JxCAT, discrepen força de com continuar el procés. No haurien d'oblidar un parell de qües-

“Tot i el mutu descrèdit, JxCat, ERC i fins i tot Llarena, mouen poca fitxa, tot esperant l'oferta de Sánchez. El Suprem tira pel dret

tions: l'atzucac i el bloqueig institucional ens l'ha generat el 155, el govern de l'Estat i el Suprem, per tal que l'independentisme es baralli internament. I alhora, mantenir el desacord no reduirà el sentiment independentista de més de dos milions de catalans. El que sí que passa i és legítim, és que una

part del sobiranisme busqui altres vies per canalitzar l'anhel. Les plataformes de primàries en són un exemple. No és casualitat, tampoc, que la topada arribi la setmana que es presenta la Crida per la República i hi ha l'assemblea del PDeCAT. De moment, tots dos partits guanyen temps i traslladen la recerca de la solució a la suspensió al setembre, encara que els impliqui augmentar la tibantor mútua.

Potser Llarena també assumeix el descrèdit i en lloc d'extradir Puigdemont es limita a elevar una queixa o demanar empar al Tribunal Europeu de Justícia, per la negativa d'Alemanya a admetre el delictes de rebel·lió que l'Estat sí que li imputa. Tot i que el Suprem accelera el judici als processats, potser sense voler, les parts semblen donar temps a Pedro Sánchez a concretar l'oferta per a Catalunya. És clar que la cançó acaba amb un "...m'espanto, no es cansés de mi".

De reüll

Marta Monedero

El polític en majúscula

Deia algú tan diferent de Nelson Mandela com Henry Kissinger que la política és l'art d'establir prioritats. Ara que, aquest 18 de juliol, s'ha celebrat el centenari del naixement de Madiba, ve a tomb recordar que la icona de la lluita contra la discriminació racial a Sud-àfrica va ser perseverant i generosa a l'hora de treballar per un somni: deslliurar el país de l'apartheid.

Mandela va ser durant un temps el pres polític més famós del món. Els 27 anys de confinament en solitari a Robben Island van acabar de modelar-li un caràcter tan

Mandela va ser durant uns anys el pres polític més famós del món

humil i conciliador com resistent i optimista. Tenia la capacitat d'entendre l'enemic, de posar-se al lloc del contrari. I, sobretot, de convèncer-lo. El carisma, l'habilitat per unir la població negra com si fos el cap del clan i el suport de la comunitat internacional el van enlairar com el líder capaç de

construir ponts en una Sud-àfrica esquinqada de la qual acabaria sent el primer president negre.

L'escriptora Nadine Gordimer en deia: "Per oposició a aquells que van fer el segle XX infame pel feixisme, el racisme, la dictadura i la guerra, Mandela ha estat dels pocs que van deixar-hi empremta per haver aconseguit algun avenç humà." Seria injust afirmar que l'apartheid va caure només gràcies a ell. La lluita diària de molts sud-africans que van trobar en ell l'heroi i el polític en majúscula va ser fonamental. Malauradament, la Sud-àfrica d'avui no és la que va somniar Mandela.

Les cares de la notícia

PRESIDENTA ENTITATS CATALANES D'ACCIÓ SOCIAL

Sònia Fuentes

Anàlisi imprescindible

La Federació d'Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS) ha fet pública una nova edició del seu informe *Indicadors socials de Catalunya*, una eina bàsica per conèixer-ne els valors. El d'aquest any alerta de la feminització de la pobresa i la transmissió de la vulnerabilitat entre generacions.

PRESIDENT DE NICARAGUA

Daniel Ortega

Repressió brutal

La violenta repressió que està exercint el govern de Nicaragua contra l'onada de protestes de la població civil és intolerable. Ja hi ha més de 350 morts, centenars de desapareguts i gravíssimes violacions dels drets humans. I Ortega fa el sord davant la comunitat internacional.

NOU DIRECTOR DE LA SIMFÒNICA DEL VALLÈS

Xavier Puig

Una batuta de consens

Xavier Puig i Ortiz (Cervera, 1973) serà el nou director de l'Orquestra Simfònica del Vallès, una de les formacions orquestrals més potents del país, en substitució del nord-americà James Ross. Puig ha estat elegit pels músics de l'orquestra i vol apostar per la música contemporània i catalana.

EDITORIAL

Unitat d'acció en els temes més cabdals

El president del Parlament, Roger Torrent, va desconvocar ahir el ple previst després que la mesa no aconseguís arribar a un acord sobre les suspensions dels diputats processats per rebel·lió que va dictar el jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena. Torrent havia sotmès a votació la seva proposta, avalada pels serveis jurídics, que consistia a suspendre els diputats processats per rebel·lió i substituir-los temporalment per altres parlamentaris de la mateixa candidatura. Aquesta solució, amb tot, no va aconseguir els vots necessaris, ja que els dos grups sobiranistes principals, JxCat i ERC, discrepen sobre si aquesta solució s'ha d'aplicar a tots els diputats imputats o Carles Puigdemont, en no estar empresonat i en haver descartat la justícia alemanya la rebel·lió, n'ha de quedar fora. La d'ahir, doncs, és una situació incòmoda, no volguda, però cal recordar que la situació d'absoluta anormalitat que viu el país no és fruit de les discrepàncies entre JxCat i ERC, d'altra banda normals en partits d'ideologies diferents, sinó de la incapacitat del govern de l'Estat de facilitar una sortida política a una crisi política amb un referèndum acordat.

Tot i això, els partits sobiranistes han de treballar més, i millor, per aconseguir acords ben travats en els temes cabdals. No calen sortides de to com les d'ahir i les discrepàncies no han de convertir-se en espectacles. A un any de les municipals, en la setmana de la presentació de la Crida Nacional i estant ideològicament prou allunyats, no se'ls pot demanar pas unanimitat, però sí que, en els temes principals, i aquests són, per exemple, tots els que afecten els presos polítics, exiliats i represaliats, es treballi, sense excuses, amb una unitat d'acció.

Tal dia com avui fa...

1 any **Blindat**
El vicepresident del govern, Oriol Junqueras, assumeix l'àrea de processos electorals i el president reitera que l'1-O hi haurà urnes

10 anys **La crida de Montilla**
Montilla reclama al PSC la majoria social i admet que tot i tenir el poder no han aconseguit l'hegemonia electoral.

20 anys **Model confederal**
Josep Borrell i Jorge Fernández Díaz rebutgen el model confederal dels nacionalistes. El candidat socialista qualifica la proposta d'anticonstitucional

Full de ruta

Ferran Espada

Les dues 'P': pocs i purs

L' independentisme català, s'hi estigui d'acord o no, ha fet una evolució en el procés cap a la República. La qual cosa –que l'unionisme no s'enganyi– no vol dir que hagi renunciat a l'objectiu final. La clau de volta d'aquesta nova etapa serà si es manté la confiança majoritària en els actors polítics que han liderat fins ara el procés arriscant-ho tot. O s'imposarà un irresponsable guerracivilisme que debilita els republicans. La punta de llança contra la credibilitat del govern recuperat de les grapes del 155 la lideren sectors independentistes vinculats al nefast reduccionisme de les dues 'P': pocs i purs. La crítica és legítima i tothom té dret a ambicionar càrrecs polítics, però l'abús de la demagogia i el populisme barat que s'entreu en l'oportunisme polític de determinats personatges comença a ser lamentable. Però els problemes del govern Torra també tenen una innegable component interna. Malgrat que Torra, com es va poder veure a la plàcida cimera

En el moviment republicà, l'abús de la demagogia i el populisme barat que s'entreu en l'oportunisme polític d'alguns personatges comença a ser lamentable

monclovita amb Sánchez, s'aparta a la pràctica cada cop més del realisme màgic acceptant que la República no s'assoleix simplement desitjant-la molt. JxCat manté un tacticisme del simbolisme permanent mirant de reüll com desgastar ERC que malmet, incomprendiblement, la unitat d'acció amb el seu soci de govern, com va passar ahir mateix al Parlament. I de retruc provoca contradiccions en el seu propi executiu i el debilita. Per a l'objectiu del republicanisme segurament convindria més que els juntistes dediquessin els esforços a recompondre i enfortir el centredreta independentista. Com a JxCat no se n'han sortit, veurem ara el resultat del nou projecte de la Crida Nacional per la República –malgrat que entre la Crida i JxCat costa de veure-hi les diferències–. Perquè és urgent que acabi la pugna interna per l'espai post-convergent entre JxCat, els diversos sectors del PDeCAT i altres grupuscles afins. Cal enfortir tots els espais republicans, perquè no farà més República qui més cridi sinó qui més sumi.

Tribuna

Xavier Serra i Besalú. Professor de filosofia @xserra

Fart de religions "civils"

Treballa en un institut on la religió juga un paper força rellevant. Almenys ara. I es tracta de la religió musulmana. Dic ara, perquè segons les teories de Comte i els positivistes això de practicar una religió seria cosa del passat: tot i així, els qui han passat a millor vida són Comte i els seus seguidors, mentre que les religions segueixen ben presents. I no són pas practicades per ignorants i debils, com Nietzsche es va imaginar que succeïa.

UN PARELL D'OBSERVACIONS prèvies: d'una banda, no és el mateix la religiositat que la pràctica d'una religió, més o menys institucionalitzada: considero persones molt espirituals força amigues i amics que, en canvi, no combreguen amb cap de les creences més conegudes. De fet, els humans som persones "vinculades" a coses que –potser de manera poc conscient– estan més enllà d'un mateix. El romanès Mircea Eliade interpretà les funcions antropològiques dels símbols i mites, i les associà a algunes realitzacions de l'home modern, aparentment dessacralitzades i secularit-

zades. Efectivament, també qui és "no religiós" pensa en termes de llocs i espais "sagrats".

SI CONSIDEREM ALGUNES DADES aproximades de les religions més difoses (2.300 milions de cristians, 1.700 de musulmans, 1.100 d'hindús, 520 de budistes), ja ens en surt força, de gent, oi? Tot i així, sé bé que el que compta no és la sociologia sinó cada persona i cada família, vostè i jo. Una religió es viu si es vol, si s'hi creu, si qui ens l'ha transmès és fiable, si hi ha una gràcia divina. I aleshores: ¿per què aquest text?, es deu preguntar vostè. ¿Ha vist cerimònies de Jocs Olímpics, de casaments o exèquies no religioses, de lliurament dels Nobel, de reconeixement dels mèrits d'algun heroi nacional? És litúrgia! Alguns potser es manifestin ofesos per aquests ritus, paral·lels als estrictament religiosos. Jo no. Ja se n'havien adonat, de la seva eficàcia, Rousseau, Comte i força d'altres: ells preconitzaven una "religió laica", civil, com a ciment social, que unís a tots. Tot i així, em dol la confusió i entabanament que suposa fer *actes placebo*, quan en allò ja no hi creus.

La pau i l'ecologia, la solidaritat, el dol i l'agraïment, han de tenir formes d'expressió, però imposar-ne obligacions cerimonials a imitació de la menystinguda expressió religiosa, no ho acabo d'entendre. Cerquem símbols? D'acord!, però si són simples *présteques* no em conveng; cada cosa és cada cosa. Tot i que es fa amb bona intenció, assistir a un *Cant dels ocells* no és el mateix –com a funeral– que una *Missa pro defunctis*; ni casar-te davant l'alcalde o el capità de vaixell igual que fer-ho en presència de la divinitat. Se n'és conscient?

LA POLÍTICA I EL PODER sempre han estat vinculats a una certa religiositat comuna, de la qual tots en treien profit. I encara avui dia hi ha tants estats "confessionalment religiosos" arreu del planeta. A mi m'agrada més que la religió sigui viscuda des de l'espiritualitat i la fe, lluny de la "sociologia pragmàtica" i el "discurs imposat" per diferents poders –mediàtic, cultural, polític, que tan sovint ens tenalla molt més que les creences. I és que això són les "religions civils": dogmes que se'ns han imposat acríticament.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Borsa de lloguer social

■ Faig aquest escrit per expressar el meu cas i la meva percepció de desprotecció i d'abandonament com a propietària d'un pis a lloguer. L'accés a l'habitatge és un dret d'accés difícil per a moltes persones i afortunadament hi ha infraestructures públiques que vetllen per facilitar-ho i fan una gran i necessària feina pel benestar social. Tinc un pis en propietat a Centelles que fa més de deu anys que llogo a través del servei de la borsa d'habitatge del Consell Comarcal d'Osona i la meua valoració general d'aquests anys ha estat positiva i per això he utilitzat aquest recurs públic de manera continuada, on hi ha hagut múltiples inquilins, i sempre m'havia sentit segura i amb suport; aquest era el principal motiu pel qual llogava el meu pis per via pública.

Amb l'avallouer, el servei jurídic i la mediació del Consell Comarcal jo em creia protegida; ara ja no. Uns llogaters van marxar deixant deutes i com que la legalitat només demana un mes de fiança, no va haver-n'hi prou per cobrir-los. El cas és que els llogaters no han complert la seva responsabilitat. He fet una reclamació al Consell i m'han respost que els sap greu i no ho dubto, però jo m'he quedat sola amb el deute.

Actualment, per al que lloga, la borsa del Consell és una opció molt avantatjosa en comparació amb el lloguer privat. Però com a propietària, m'he trobat amb un buit quan el llogater ha marxat deixant deutes que superen la fiança. Com a suggeriment a qui el vulgui rebre, si es vol promocionar l'accés a l'habitatge cal protegir més els propietaris i que no tinguin por d'oferir els seus pisos per llogar. Tots hi podríem sortir guanyant si es-

tem a la altura, propietaris, llogaters i gestors públics.

ANNA MARIA BASAGAÑA
Barcelona

Si digués el contrari... mentiria

■ Confio en els meus polítics independentistes, fins i tot els que no ho són, perquè junts estem lluitant per aconseguir la independència i justícia per a la nostra societat, malgrat els entrebancs provinents de La Moncloa, els seus governs i tribunals afins a ella.

Dels empresonats pel cas 1-O i dates successives de desobediència a la Constitució del 78, ja no queda ningú a les presons de Madrid perquè a hores d'ara la llei ens permet tenir-los a Catalunya, sota la custòdia dels Mossos i competències de la Generalitat, la qual cosa vol dir que depèn del nostre govern la responsabilitat de tenir-los cus-

todiats preventivament, mentre els jutges dictaminen quan es farà el judici corresponent. La instrucció del jutge Larena ja ha finalitzat i ordena al Parlament de Catalunya custodiar els encausats i inhabilitar-los en els seus càrrecs, i ens aconsella fer córrer l'ordre de la llista de diputats, per no perdre la majoria independentista que ara tenim. Aquest intrusisme i la invasió de competències al Parlament posa en entredit el magistrat i provoca una contundent reacció catalana quant a acatar l'ordre donada per ell, significat que tornarem a la sabuda "desobediència", amb la força que fem els més de 2.350.000 independentistes. Què passaria si anéssim a la Capital del Reino de España, per llocs que no poguessin tallar, i allí, que les càmeres d'arreu ho gravessin tot i informessin de la veritat catalana?

LLUÍS VINUESA SERRATE
Terrassa (Vallès Occidental)

La frase del dia

“Jo, de la política de Chamberlain, d'apaivagament, regalant coses, no en soc partidari”

Alfonso Guerra, EXVICEPRESIDENT DEL GOVERN I EXDIRIGENT DEL PSOE

Tribuna

Àngel Castiñeira i Josep M. Lozano. Professors d'Esade-URL

L'èxit empresarial

Pel nostre ofici, hem hagut de fer tota mena de seminaris parlant de valors, ètica i responsabilitat social de l'empresa (RSE). Seminaris amb directius, amb estudiants, amb ONG, amb servidors públics... Hi ha una constant: gairebé sempre surt algú que, tot dient amablement que això és molt bonic i interessant però... quin és el cost de la RSE? Sempre mirem d'ajustar la resposta al context de qui pregunta i sempre mirem d'explicitar els supòsits que s'amaguen darrere aquesta pregunta. Però, tot seguit, afegim: encara esperem el dia en què algú ens preguntí, no pel cost de la responsabilitat, sinó pel cost de la irresponsabilitat. Quan la pregunta es planteja en aquests termes, primer hom queda uns moments sobtat, però quan convidem a posar exemples d'irresponsabilitat que han tingut, des del seu punt de vista, costos econòmics socials i ambientals, la llista es va fent llarga. No cal que la fem, ara. N'hi ha prou que el lector comenci a partir d'aquesta pregunta senzilla: quin és el cost de la irresponsabilitat? Sigui en el sector privat, en el públic o en el social. I, si li costa fer la llista, que agafi un diari de qualsevol dia, a l'atzar.

LA VERITAT ÉS QUE la resposta a aquesta pregunta habitualment és fàcil, massa fàcil. La pregunta difícil és una altra: per què al que avui anomenem irresponsabilitat sovint anys enrere ho anomenàvem èxit empresarial? El que hem de recordar, analitzar i revisar són els paràmetres mentals i els criteris analítics que permetien a bona part de l'opinió pública i –no ens enganyem– a molts experts qualificar d'èxit determinades pràctiques/actuacions que avui hom bescanta.

QUAN AIXÒ DARRER S'ESDEVÉ, tothom diu que ens trobem davant d'una crisi de reputació, i d'això viuen els consultors experts en la qüestió, perquè saben que sovint preocupa més què diran de nosaltres que no pas què fem nosaltres. Però tal ve-

gada el que ara toca és passar de la gestió de la reputació al debat públic sobre què entenem per èxit empresarial. Gestionar la reputació és una necessitat indefugible per a qualsevol empresa. Més encara: ho és per a qualsevol organització. Tot i que sempre hem cregut –sincerament– que la paraula no ajuda: encara no hem tret l'aigua clara sobre si plantejar la qüestió usant el terme *reputació* és usar una paraula de vol gallinaci, és el que un freudià en diria un acte fallit, és una declaració de principis (...que porten a un final previsible) o és una mostra de realisme per part de qui sap el pa que s'hi dona a les empreses i no vol anar per la vida de bufanúvols. Sigui el que sigui, quan els que es plantejen la gestió de la reputació ho fan seriosament, els preocupa alguna cosa més que dedicar-se al maquillatge o a la cirurgia estètica corporativa. Els preocupa treballar en les seves empreses i organitzacions sobre el grau de coherència del binomi identitat-percepció, d'una manera necessàriament pragmàtica per bé

que no sempre necessàriament instrumental. Al capdavall, en aquest binomi s'hi juga la construcció de la confiança. I que s'esdevinguin situacions lamentables i censurables no desmenteix la pertinència del plantejament reputacional sinó que, per desgràcia, el confirma.

ARA BÉ: SOVINT L'ENFOCAMENT reputacional esdevé trivial, de vegades pura cosmètica fent servir el llenguatge de l'ètica; de vegades busca més surfear que no pas aprofundir. No cal dir com, en aquest punt, es multiplica la paradoxa de les xarxes socials. Per una banda, augmenten el risc reputacional perquè és més fàcil disseminar el coneixement de males pràctiques. Per una altra, multipliquen la temptació de reduir-ho tot a la gestió de percepcions o de reaccions. Per això creiem que el debat públic que avui necessitem no és sobre la reputació sinó sobre què entenem per èxit, perquè és prou evident que determinades crisis reputacionals i, sobretot, determinades irresponsabilitats, són el resultat de perseguir acriticament fins a les darreres conseqüències determinades imatges del que és l'èxit.

AVUI LES EMPRESES, les organitzacions i les institucions –si més no, algunes– tenen l'oportunitat de liderar el debat públic sobre què entenem per èxit. Aquest ha de ser un debat, ensems, sobre valors, pràctiques i discursos. I no s'ha de basar només en conceptes, sinó també en històries, no s'ha de basar només en intencions sinó també en exemples. En qualsevol cas, ho impulsi qui ho impulsi, hem de poder deliberar públicament sobre quines pràctiques organitzatives i quin model d'empresa mereixen reconeixement, i per què.

O, SI HO VOLEM DIR en llenguatge reputacional: el debat públic que ens urgeix no és el de la gestió de la reputació, sinó el de la confrontació de reputacions.

“El debat públic que ens urgeix no és el de la gestió de la reputació, sinó el de la confrontació de reputacions.”

De set en set

Sara Muñoz

Canalla estressada

Topo de nassos amb un anunci de televisió que aconsella a la canalla que faci ús d'uns ninos que, segons sembla, si els

estrenys redueixen l'estrès infantil. Ninos antiestrès, en diuen. L'anunci en qüestió no es dirigeix només a nens i nenes amb problemes diagnosticats (tot i que dubto de les capacitats paliatives d'aquesta joguina) sinó que mira de captar l'atenció de tot el col·lectiu. M'expliquen que l'invent té èxit. Perquè tothom sap, sobretot qui té fills petits, que la gran majoria d'infants estan sotmesos a una pressió i un estrès dignes de ser perseguits per l'Organit-

Comencem a estalviar per invertir en psicòlegs per si un dia se'ls trenca una unglà

zació Mundial de la Salut. Sobretot, pobrets meus, tenint en compte que formen part d'un món en què milers de nens moren de forma cruel sense una sola oportunitat d'escapar del malson que els persegueix. Soc incapaç d'imaginar quin favor fem a la canalla contribuint a fer que es creguin que la vida privilegiada que els servim, sempre que tinguin un entorn normalitzat, arriba a contenir elements traumàtics que els provoquen aquest malviure. Si s'ha de permetre que es creguin que la seva vida ja és ara estressant, potser que comencem a estalviar per invertir en psicòlegs, psiquiatres, terapeutes, mediadors i no sé quants professionals més per si un dia els deixa la parella, no accedeixen als estudis desitjats, els acomiaden d'una feina, perden una persona estimada o, simplement, se'ls trenca una unglà només sortir de fer-se la manicura. Al pas que hi anem, millor no descartar res.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El Suprem té les peticions de llibertat dels presos

El tribunal habilita el mes d'agost per accelerar la preparació del judici

Els efectes de l'avançament horari en la salut

Un estudi demostra que sopar aviat redueix les possibilitats de patir càncer

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Ferida oberta entre J

CRISI Els grups independentistes es llancen els plats pel cap en acusar-se mútuament del desacord sobre la suspensió de Puigdemont **EFFECTES** Els socis desconvoquen el ple per guanyar temps, però la confiança queda tocada

Òscar Palau
BARCELONA

El desacord ahir i els recels acumulats entre els grups de JxCat i ERC per l'aplicació de la suspensió del jutge Llarena als seus sis diputats –i específicament per si havia d'afectar l'ex-president Carles Puigdemont, a qui els seus denuncien que els republicans volen treure del mapa, fet que aquests neguen taxativament– va derivar en una inusitada batalla a camp obert entre els dos socis, plena de retrets i acusacions mútues en públic, que ningú sap l'abast que pot tenir per a l'estabilitat del pacte de legislatura, per bé que ahir tots dos ho van voler cenyir a l'àmbit parlamentari i en mantienien el govern al marge. “S'han trencat clarament confiança”, resumia el portaveu republicà, Sergi Sabrià, en una dura compareixença en què acusava els seus socis de mentir sobre l'existència d'un suposat acord que ERC hauria trencat. “Lluitarem per recórrer-les altra vegada, però s'ha sortit i no s'ha dit la veritat, és inadmissible el que acaba de passar”, reblava, en relació amb l'acusació feta minuts abans.

A la tarda, en un to conciliador, el conseller republicà Ernest Maragall mirava de calmar els ànims i negava que “l'incident menor” del matí, per bé que “dona mala imatge”, tingui cap efecte en la cohesió del govern. “És l'hora d'assenyalar i treballar”, sub-

ratllava. I és que potser caldrà començar per l'executiu, al més alt nivell, per refer ponts en els propers dies, quan baixi la inflamació de les ferides obertes ahir, que molts ja comparaven amb les del 30 de gener, quan un Torrent amenaçat pel TC es va negar a convocar el ple que havia de reinvestir Puigdemont a distància.

La trencadissa real, de fet, més que pel desacord a la mesa va venir ahir per la manera d'explicar-lo, i de buscar-hi culpables. Sabrià va esclatar després que la direcció de JxCat sortís a denunciar que tenien un pacte “verbal” entre els grups però el president del Parlament l'havia obviat a la mesa. “Lamentem i ens sap greu que Torrent s'hagi saltat un acord d'ERC amb JxCat i hagi prioritzat l'entesa amb el PSC”, acusava el portaveu adjunt, Eduard Pujol, que instava els republicans a triar entre si “defensen els drets dels diputats o blanquegen el PSC del 155”.

El suposat acord, que per a ERC mai es va tancar però a què segons fonts de JxCat havien arribat dimarts a última hora la consellera de Presidència, Elsa Artadi, i el vicepresident Pere Aragonès, tenia tres punts, segons el portaveu Albert Batet: que la solució pactada fos “específica i puntual” per a aquest ple –l'únic que admet ERC–, que Puigdemont quedés al marge de qualsevol suspensió i substitució, i que el seu cas fos

El portaveu d'ERC, Sergi Sabrià, va comparèixer minuts després per contestar la direcció de JxCat, amb Albert Batet, Eduard Pujol i Gemma Geis ■ ACN

Les discrepàncies

“Lamentem i ens sap greu que Roger Torrent s'hagi saltat un acord d'ERC amb JxCat i hagi prioritzat l'entesa amb el PSC”

Eduard Pujol
PORTAVEU ADJUNT DE JXCAT

“S'ha sortit a mentir i és intolerable: JxCat sap que no hi havia cap acord tancat; per això vam posposar la mesa i al matí s'ha fet reunió”

Sergi Sabrià
PORTAVEU D'ERC

“JxCat no hem acceptat ni mai acceptarem la substitució del president Puigdemont; és una línia vermella”

Albert Batet
PORTAVEU DE JXCAT

“La proposta era reversible, evitava l'objectiu d'alterar majories i preservava els drets actuals i en el futur de Puigdemont”

Sergi Sabrià
PORTAVEU D'ERC

enviat a la comissió de l'estatut del diputat perquè l'estudiés, com a pas previ a una eventual votació en el ple segons l'article 25 del reglament. I és que JxCat entén que, segons apunta l'informe dels lletrats per interpretar la interlocutòria de Llarena, la suspensió no s'hauria d'aplicar si l'afectat no és a la presó (per als republicans, tot i que l'informe ho diu no arriba a aquesta conclusió), i a més afirma que les circumstàncies han canviat, ja que dies després un tribunal alemany va decidir extraditar l'ex-president però no per rebel·lió, per la

qual cosa entenen que la mesa tenia marge per donar-li un tracte a banda. “No donarem suport a cap proposta que validi la seva suspensió o substitució, és una línia vermella”, afirmava Batet, que també explicava que, per evitar acusacions judicials, el grup s'havia ofert –com va fer ERC en el seu dia quan hi havia dubtes amb Toni Comín– a no fer servir aquest ple la delegació de vot de Puigdemont, ja que tampoc la veien imprescindible per aprovar cap punt.

Segons la versió de JxCat, l'acord estava embatat en aquests termes

(la reunió d'alt nivell que ahir hi va haver abans de la mesa segons ells era per tancar serrells, i segons ERC per fer un últim intent, en va), però a l'últim moment Torrent els va presentar un text que posava “en el mateix sac” els sis diputats, inclòs Puigdemont, a l'hora de permetre'n una substitució temporal de funcions, arran segons ells d'un pacte amb el PSC que havia fet saltar fins i tot l'explícita provisionalitat de la solució. Va ser per això que els dos diputats a l'òrgan, Josep Costa i Eusebi Campdepadrós, es van negar a vali-

dar-lo. Això sí, després que demanessin en va que es votés per separat l'aplicació per als diputats empresonats, en què sí que estaven d'acord, per la qual cosa justificaven que votessin coses diferents: el primer, contra la proposta, i el segon, amb una abstenció. El grup ho justificava després com a “estratègia de defensa dels advocats”, que jurídicament “donava cobertura” als presos, i altres fonts afegien que l'empat que això va propiciar a tres vots –els d'ERC i el del PSC contra els de Cs i un sol de JxCat– permetia que la mesa no pogués re-

L'APUNT Vacances

Emili Bella

Torna la normalitat a la política catalana. La normalitat és que ERC i l'antic espai convergent s'esbatessin en públic –en privat no ho han deixat de fer mai–. Tant se val que hi hagi presos o exiliats. No descobrirem a ningú que han estat junts però mai han estat units, s'han estat *conllevent*. Comparteixen l'objectiu de la independència, però no l'estratègia ni, per descomptat, els

protagonistes que l'han de materialitzar. Es pot dir que la desconvocatòria del ple d'ahir és la segona part de l'ajornament de la sessió del 30 de gener. Els republicans intenten rematar l'acta de Puigdemont i JxCat denuncia que Torrent blanqueja el PSC del 155. Les dues parts s'acusen mútuament de provar d'apropiar-se l'1-O. Necessiten vacances.

JxCat i ERC

ha estat dins un grup, no entre grups, i ho prova que han votat diferent; si tenen un cap de setmana difícil no és el nostre problema”, els acusava Sabrià. El republicà defensava que l'acord que ERC proposava era “reversible i provisional” per aquest ple, i a més evitava l'objectiu d'alterar majories, que si no hagués votat Puigdemont, com deia JxCat, no s'acomplia. A més, segons els republicans “preservava” els drets actuals de Puigdemont i també els futurs, ja que el blindava de possibles recursos del govern espanyol al TC que podrien acabar assenyalant-lo inequívocament com a suspès. “La proposta funcionava per totes les parts, ens semblava que era bona i en cap cas se'n va concretar cap altra”, assegurava Sabrià, que es negava a crear “diputats de primera i de segona”.

En tot cas, diguin el que diguin els grups la suspensió segurament sí que serà immediata en el sou, ja que el pagament no depèn d'un acord polític sinó que l'ordena directament l'Oidoria de Comptes de la cambra, a qui la interlocutòria de Llaurena no dona cap marge. ■

soldre a favor ni en contra, i facilitava la sortida d'emergència de desconvocar el ple, com va passar al final, per guanyar temps per assolir un acord que no en fes enrere cap altre.

Això sí, des d'ERC sostenen que dos vots en contra haurien tingut el mateix efecte, i asseguraven

que les intervencions de Campdepadrós en la mesa havien estat favorables a la proposta –ho explicaven per una suposada divisió interna a JxCat–, i els va sorprendre que en l'últim moment s'abstingués, fet que atribuïen a suposades pressions internes. “La discrepància principal

Els membres d'ERC de la mesa, ahir al Parlament ■ EFE

Torrent no convocarà ple sense acord

■ Els grups tenen ara fins al debat de política general per entendre's ■ La diputació permanent votarà a l'agost

Ò. Palau
BARCELONA

Roger Torrent ja va deixar clar ahir, segons fonts properes, que no pensa convocar cap nou ple sense que hi hagi un acord previ sobre com aplicar la suspensió dels diputats, que compleixi les tres premisses que defensa: que no hagin de renunciar a l'acta, que no alteri majories i que garanteixi l'efectivitat de les votacions, condició aquesta última que tampoc es

complia, segons les mateixes fonts, amb la fórmula proposada per JxCat. I, de fet, Torrent no ha de convocar res fins a final de setembre, quan està previst el debat de política general, així que ara hi ha dos mesos de marge per desllorigar-ho.

Des dels dos grups, això sí, es mostraven esperançats, després de la trenca-dissa, que les bases assolides fins ara en la negociació són prou sòlides per poder-la reprendre en els prò-

xims dies –la setmana que ve encara hi ha activitat parlamentària– amb certes expectatives d'èxit. Ni que fos per recobrar una imatge d'unitat, el president, Quim Torra, i el vicepresident, Pere Aragonès, ja es van reunir ahir al vespre, i cap dels dos grups no vol deixar ara que s'enquisti el xoc. “No ho podem resoldre a l'últim minut, les solucions s'han de bastir des d'ara”, clamava el mateix Sabrià. Això sí, tots estaran a l'expectativa perquè en qualsevol moment poden aparèixer nous elements que canviïn el plantejament i afectin la decisió, en forma bàsicament de resolucions judicials.

De moment, probablement en la pròxima mesa dimarts, Torrent posarà data a la tardor al ple monogràfic sobre la convivència que ahir va haver de desconvocar, acció amb què ja compliria el reglament que l'obliga a atendre la petició, en aquest cas de Cs, en el mateix període de sessions. Abans, a l'agost –potser el 3, segons altres fonts– caldrà convocar la diputació permanent perquè convalidi almenys el decret llei sobre pròrroga pressupostària que ahir també va quedar penjat, ja que s'ha de fer abans del dia 9 per llei. En aquest òrgan, que només funciona entre legislatures o en períodes de vacances, no hi ha cap problema legal ja que no en forma part cap dels suspesos. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El debat sobre la suspensió esquerra el bloc del 155

■ Iceta i Arrimadas fan evident la fi de la unitat d'acció dels partits espanyolistes al Parlament després de la moció de censura a Espanya ■ Iceta adverteix que "s'estan bellugant moltes coses"

Jordi Panyella
BARCELONA

"Es belluguen moltes coses i són canvis que espanten." Amb aquestes paraules va definir ahir el líder del PSC, Miquel Iceta, el nou panorama polític que es va obrint pas a Catalunya arran de la consolidació del nou govern de la Generalitat i la irrupció del PSOE a la presidència del govern d'Espanya. Iceta va fer aquesta afirmació poc després que en l'atrafegada jornada parlamentària d'ahir es dibuixés de forma tímida una certa unitat d'acció entre Esquerra Republicana i el grup socialista i una coincidència, encara que per motius oposats, en el vot de Junts per Catalunya i Ciutadans. A banda de l'evident desacord entre els dos principals grups independentistes, la jornada d'ahir va deixar clar que el bloc dels partits que van fer costat al 155 s'ha esquarterat definitivament, i ahir tant Miquel Iceta com Inés Arrimadas es van dedicar tant a atacar Junts per Catalunya com a tirar-se mútuament els plats pel cap.

En el pim-pam-pum unionista també hi va participar el PP, que va posar el punt de mira en el PSC, mentre que els comuns, a través de Xavier Domènech, van insistir en el seu paper conciliador i en la necessitat de trobar una sortida negociada a la crisi oberta al Parlament.

Miquel Iceta, durant la roda de premsa que va oferir ahir després de la suspensió del ple del Parlament ■ ACN

Les frases

“Cap on mira el senyor Pedro Sánchez quan els seus voten amb Esquerra Republicana?”

Inés Arrimadas
PRESIDENTA DEL GRUP DE CS

“Hi ha qui se sent més còmode en el conflicte que en l'acord i acostumen a coincidir”

Miquel Iceta
PRESIDENT DEL GRUP SOCIALISTA

“Avui ha quedat demostrada la submissió dels socialistes als independentistes”

Xavier García Albiol
PRESIDENT DEL GRUP DEL PP

nech, van insistir en el seu paper conciliador i en la necessitat de trobar una sortida negociada a la crisi oberta al Parlament.

Miquel Iceta va posar en el mateix nivell d'estratègia política els diputats de Junts per Catalunya i Ciutadans, a qui va acusar

d'atiar el conflicte en comptes de buscar camins d'entesa, d'acord amb els nous tempos polítics que s'impulsen des de La Mon-

cloa. “Hi ha qui se sent més còmode en el conflicte que en l'acord i acostumen a coincidir”, va dir Iceta en relació als dos grups de la cambra amb més diputats.

Arrimadas es va entosudir a donar la raó al líder socialista i, així que va comparèixer davant la premsa per valorar la situació creada per la suspensió del ple d'ahir, va reactivar el catàleg de desqualificacions al moviment independentista assegurant que “el procés és

una font d'inestabilitat i divisió”. Però com ja comença a ser habitual en les últimes setmanes, els atacs més durs de la líder del partit taronja van anar cap als socialistes espanyols, i es va demanar “cap on mira el senyor Sánchez quan els seus voten amb Esquerra Republicana”. Per Arrimadas, el que va passar ahir és un “nou pagament del lloguer que ha de satisfer Sánchez per poder ocupar La Moncloa”.

En termes semblants es va expressar el president del grup del PP, Xavier García Albiol, que va assegurar que els socialistes havien actuat “amb submissió als independentistes” per fer costat a la proposta del president del Parlament.

Sobre el sentit del seu vot, Iceta va voler deixar clar que “hi havia una possibilitat de fer compatible l'acatament a la resolució del jutge Llarena i el normal funcionament del Parlament”, i per això van fer costat a la proposta de suspensió dels diputats i a la vegada a la substitució temporal del seu vot.

Al seu torn, el líder dels Comuns, Xavier Domènech va lamentar la “situació de l'absurd” viscuda ahir al Parlament, de la qual va fer principal responsable el jutge Pablo Llarena per voler dirigir la política del Parlament des del seu despatx. Domènech va demanar “un Parlament actiu” i la necessitat de “trobar solucions polítiques”, i va estar més a prop de les tesis d'Iceta quan va assegurar que “els extrems de Junts per Catalunya i Ciutadans no han fet possible la celebració del ple”. ■

La CUP demana plantar cara i desacatar Llarena

Redacció
BARCELONA

El grup de la CUP va respondre a la suspensió del ple d'ahir demanant la convocatòria urgent de la comissió de l'Estatut dels Diputats perquè emeti un dictamen preceptiu respecte a la suspensió dels parlamentaris processats

en la causa del jutge Pablo Llarena. La diputada Maria Sirvent va exercir de portaveu del seu grup i va assegurar que la comissió i el ple del Parlament han de resoldre aquesta qüestió perquè el reglament “és molt clar”.

Sirvent va lamentar que la mesa “acati” la suspensió, doni tràmit a la re-

solució de Llarena i “vulnere de manera flagrant” els drets polítics i civils d'uns representants escollits democràticament.

Des del punt de vista de la CUP, episodis com els d'ahir demostren que “no hi ha hagut una restitució de les institucions” derogades per l'aplicació de l'article 155 i que el país no

ha assolit “una normalitat democràtica”. A criteri de la CUP, el que va passar ahir al Parlament va ser un episodi de submissió que res té a veure amb l'esperit del fer república.

La diputada cupaire va deixar clar que la resolució de Llarena és una “represàlia política de l'Estat” que ha actuat amb una evident “set de venjança”. Sirvent va assegurar que en aquestes circumstàncies no es pot desenvolupar una acció política amb les “garanties que corresponen a qualsevol societat democràtica”. ■

Maria Sirvent, portaveu del grup de la CUP, dirigint-se als periodistes ahir al Parlament ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Suprem ja té les peticions de llibertat dels nou presos

■ Les parts tenen ara un termini de dos dies per formular al·legacions als escrits ■ Forcadell serà traslladada avui a la presó de Mas d'Enric perquè estigui més a prop de la família

Redacció
MADRID

La Sala Penal del Tribunal Suprem ja ha rebut totes les peticions d'alliberament de les defenses dels nou presos polítics independentistes. Ara, el jutge Pablo Llarena ha donat dos dies a la fiscalia, l'advocat de l'Estat i Vox perquè es pronunciïn al respecte i formulin les seves al·legacions.

En el moment en què la justícia alemanya va descartar extradir Carles Puigdemont per rebel·lió, els advocats d'Oriol Junqueras, Carme Forcadell, Josep Rull, Jordi Turull, Joaquim Forn, Jordi Sànchez, Jordi Cuixart, Dolors Bassa i Raül Romeva van sol·licitar en bloc al Suprem la seva posada en llibertat provisional mentre no se celebri el judici.

La Sala Penal haurà de prendre una decisió tenint en compte també el criteri de la fiscalia, que, segons

La xifra

9

presos polítics han demanat al Suprem, a través de les seves defenses, la llibertat provisional fins al judici.

fontes del ministeri fiscal, adoptarà decisions individualitzades. L'exvicepresident Oriol Junqueras ha al·legat en el seu escrit que el govern està actuant "amb normalitat" i que, si l'excarceren, no podrà "incidir" en actuacions de la Generalitat "que poguessin remotament assimilar-se" als fets pels quals ha estat processat. Per la seva banda, els exconsellers Jordi Turull i Josep Rull i el diputat de JxCat Jordi Sànchez demanen la seva posada en llibertat davant el "context de normalització política" que es viu a Catalunya i per rebai-

xar una "tensió social" que creuen que es pot agreujar amb vista a la Diada o a l'aniversari de l'1-O.

Mentrestant, l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell serà traslladada avui des del centre penitenciari de Puig de les Basses, a Figueres (Girona), al de Mas d'Enric situat al Catllar (Tarragona). Per això, l'ANC va convocar per avui al matí una cadena humana a la carretera per on passarà el furgó policial fins a la porta d'accés a la presó. La idea és que la cadena sigui com més llarga millor, tot i que sense interferir en l'operació de trasllat.

L'ANC durà a terme un altre acte de suport a Forcadell demà a les set de la tarda a l'aparcament del centre de Mas d'Enric. Hi participaran la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie; el portaveu d'Òmnium Cultural, Marcel Mauri; representants dels partits polítics sobiranistes; co-

Forcadell, Bassa i Romeva arribant al Tribunal Suprem el 23 de març passat ■ ACN

lles castelleres, i grups de música.

Forcadell va ingressar a la presó d'Alcalá Meco, a Madrid, el 23 de març sota els càrrecs de rebel·lió i malversació, i el 4 de juliol va ser traslladada a la presó de Figueres juntament amb l'exconsellera Dolors Bassa. El nou canvi de centre respon a la petició que va fer la mateixa expresidenta del Parlament a través del seu advocat per estar més a prop de la seva família, ja que ella és natural del municipi de Xerta, al Baix Ebre. ■

L'agost, hàbil per agilitar la causa

La sala del Tribunal Suprem que jutjarà la causa del procés va fer pública ahir una interlocutòria en què habilita el mes d'agost per practicar actuacions judicials i accelerar així els terminis del judici. Els magistrats van prendre la decisió "atenent al fet que diversos processats estan en presó preventiva" i per dotar la causa de la "màxima celeritat". Les actuacions judicials sempre s'aturen a l'agost, ja que és un mes "inhàbil", tal com esta-

bleix la llei orgànica del poder judicial. Però les causes que es declari "urgents" es consideren una excepció i preveuen l'habilitació dels òrgans judicials corresponents. Per tant, la Sala Penal del Suprem durà a terme totes les actuacions necessàries relacionades amb la causa del procés durant aquest mes. Una d'aquestes serà, precisament, la de resoldre les peticions de llibertat de les defenses dels nou processats.

Naturalesa, benestar i relax
a la Vall de Boí

Caldes de Boí
BALNEARI

Afores, s/n, 25528 | Caldes de Boi, Lleida
Tel. 973 69 62 10 | info@caldesdeboi.com
www.caldesdeboi.com

Ajuntament de Taradell
Expedient: 61/2018 aprovació Ordenança de bon govern, civisme i convivència

EDICTE

El Ple de l'Ajuntament en data 12/07/2018 ha acordat aprovar inicialment l'Ordenança de bon govern, civisme i convivència de Taradell, exp. 461/2018.

Sotmetre el referit projecte d'urbanització a informació pública pel termini de 30 dies hàbils, a efecte de presentació de reclamacions i/o al·legacions. Si no se'n formulen s'entendrà aprovat definitivament sense necessitat de prendre cap acord exprés.

L'expedient es pot consultar de dilluns a divendres laborables de 9:00 a 14:00 h i dilluns laborables de 16:00 a les 17:00 h, a les dependències de la secretaria de l'Ajuntament de Taradell, c. de la Vila, 45, de Taradell, 1a planta.

Taradell, 13 de juliol de 2018

Lluís Verdaguier Vivet

Alcalde

135200-1192167L

Ajuntament de Taradell
Expedient: 675/2018 Projecte d'urbanització c/ Tona i c/ Font d'en Déu.

EDICTE

Per acord de la Junta de Govern Local de 09/07/2018 s'ha acordat aprovar inicialment el projecte d'urbanització "Urbanització del Pla de millora urbana 3 - camí de la Font d'en Déu, c. de Tona i carrer Font d'en Déu", amb un pressupost d'execució per contracte de 251.531,90 € més 52.821,70 € d'IVA i redactat per l'arquitecte municipal.

Sotmetre el referit projecte d'urbanització a informació pública pel termini d'un mes, a efecte de presentació de reclamacions i/o al·legacions. Si no se'n formulen s'entendrà aprovat definitivament sense necessitat de prendre cap acord exprés.

L'expedient es pot consultar de dilluns a divendres laborables de 9:00 a 14:00 h i dilluns laborables de 16:00 a les 17:00 h, a les dependències de la secretaria de l'Ajuntament de Taradell, c. de la Vila, 45, de Taradell, 1a planta.

Taradell, 13 de juliol de 2018

Lluís Verdaguier Vivet

Alcalde

135200-1192166C

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Polèmica per un llaç groc a l'església de Coma-ruga

■ Un grup de feligresos amenacen de deixar d'anar a missa si el rector no retira el llaç groc que hi ha a l'altar

C. Morell / Taempus
EL VENDRELL

Mossèn Armand Carbonell, rector de la parròquia de Sant Ramon Nonat de Coma-ruga, s'ha compromès a retirar el llaç groc que hi ha a l'altar de l'església després que un grup de feligresos anònims han fet públic el seu malestar a través de les xarxes socials. Els feligresos acusen el rector de "profanar l'església" i amenacen de deixar d'anar a missa si no es retira el llaç groc del ciri de l'altar major.

El capellà ha assegurat,

El llaç groc que hi ha al ciri de l'altar, i que el rector s'ha compromès a retirar a petició d'un grup de feligresos ■ ACN

a través de l'Arquebisbat de Tarragona, que el llaç no li ha posat ell allà i s'ha compromès a retirar-lo per evitar la polèmica.

Segons l'Arquebisbat, el llaç el podria haver col·locat algun altre feligrès o alguna persona que hagués tingut accés al recinte durant les hores que l'església és oberta al públic.

De fet, l'Arquebisbat, que ahir va mostrar tot el seu suport al clergue, s'ha mostrat partidari de deixar les qüestions polítiques fora dels centres de culte i ha recordat que, a principi de juliol, els bisbes es van mostrar satisfets amb el trasllat dels presos a centres penitenciaris de Catalunya perquè estiguin més a prop de les seves famílies, i van demanar un esforç als diferents agents polítics i socials per afavorir el diàleg. La polèmica pel llaç groc de l'altar de l'església de Coma-ruga va sorgir el cap de setmana a través de les xarxes socials, amb la denúncia d'un grup de feligresos que s'identifiquen com a "no separatistes". ■

DESIVILAR, S.A.

Convocatoria Junta General de Accionistas C 134/18.

Edicto

Por el presente y en virtud de lo acordado por resolución de fecha 14 de junio de 2018 dictada en el expediente de referencia, relativo a la convocatoria de Junta General de accionistas de la sociedad Desvilar, S.A., a instancia de D.ª Elvira Cañellas Balcells, se convoca Junta General de accionistas de la mercantil Desvilar, S.A., a celebrar el próximo día 26 de septiembre de 2018, a las 17:00 horas, en primera convocatoria, y el día siguiente a la misma hora, en segunda convocatoria en el domicilio social de la sociedad sito en Barcelona, calle Avenir, 49, y que tendrá por objeto el siguiente:

Orden del día:

1.- Nominación de dos administradores solidarios.

2.- Ruegos y preguntas.

3.- Lectura y aprobación, en su caso, del Acta de la Junta.

Los actos de publicidad y comunicación legalmente exigidos para hacer efectiva esta convocatoria deberán ser realizados por D.ª Elvira Cañellas Balcells, a costa de la sociedad Desvilar, S.A.

Contra la citada resolución no cabe recurso alguno, siendo la misma firme.

Y para que sirva de notificación y citación a la Junta General de la sociedad Desvilar, S.A., expido el presente,

Barcelona, a 14 de junio de 2018. El Registrador Mercantil de Barcelona número XVI, D. Francisco Javier González del Valle García.

119144-1192170C

Nit de les Estrelles

SANTUARI ECOLÒGIC DE GALLIFA

Dissabte, 21 de juliol del 2018 a les 21h.

**UN ESTIU DE PLANETES,
COM OBSERVAR-LOS I FER-LOS NOSTRES.**

A càrrec de Jaume Oliver, president de l'Associació Astronòmica de Torroja del Priorat

A continuació:

Observació amb diferents telescopis de la Lluna, Venus, Júpiter, Saturn, Mart i algun objecte de cel profund.

Hi haurà servei de bar: entrepans i refrescos.

Contacte: 649 94 83 50 / 638 71 47 13
jdalmau@gallifa.com / www.santuari ecologic.com